



„Dzieje grzechu” lub o tym, że Bractwo św. Piusa X nie jest ratunkiem Kościoła (9 z 22). | 1

Posłuchaj

()

3. Status kanoniczny Bractwa a „nieregularność kanoniczna”



ii. Konsekwencji moralne nieregularności kanonicznej

Część pierwsza.

Zakładając zgodnie z nauką Kościoła, iż prawo kanoniczne służy zachowaniu doktryny, ta natomiast służy przekazowi prawd moralnych i duchowych, przyjąć trzeba, iż przebywanie w statusie nieregularności kanonicznej czyli kościelnej nielegalności prędzej czy później musi wpłynąć na życie moralne i duchowe osób, które się w takim stanie znajdują. Stawiając pytanie wprost: „Czy świadome i dobrowolne trwanie w nieregularności i suspensie jest grzechem?” Odpowiedzieć trzeba: „Jest i to ciężkim.”

Ponieważ posoborowe podręczniki teologii moralnej kwestię grzeszności suspensy raczej omijają, a przedstawiciele i zwolennicy Bractwa posoborowych dzieł raczej nie uznają, dlatego posłużymy się w naszych wywodach dziełem kardynała Gousseta (1792-1866), przedstawiciela zdecydowanie przedsoborowej teologii moralnej. Kardynał relacjonując naukę Kościoła stwierdza, iż zarówno przyjęcie nieregularnych święceń jak i korzystanie z władzy święceń w stanie nieregularności stanowi grzech ciężki:





„Główne skutki nieprawidłowości (*irregularitas*) są: 1) Czyni niegodnym święceń kapłańskich, a nawet tonsury: kto sądząc się niegodnym miałby płochość przystępować do nich, grzeszyłby śmiertelnie. 2) Pozbawia władzy wykonywania święceń już pierwszej otrzymanych: kapłan, dyakon, prosty kleryk, zostawszy niezdolnym, grzeszy spełniając obowiązki swojego stopnia, a grzech jego jest śmiertelny; chyba że się znajdzie w przypadku koniecznej potrzeby.”²⁰

Zastosowane tu określenie „konieczna potrzeba” oznacza zagrożenie życia wiernego, który nie mogąc zwrócić się do innego, regularnego kanonicznie, księdza, może w tak skrajnym przypadku przyjąć sakramenty (Ostatnie Namaszczenie, Spowiedź i Komunię) z rąk kapłana znajdującego się w stanie nieprawidłowości.

Jedynie w takiej sytuacji ma zastosowanie zasada *Ecclesia supplet* (t.j. Kościół uzupełnia), o której będzie jeszcze mowa. Także spełnianie posług kapłańskich w stanie suspensy, jest, zdaniem kardynała Gousseta i nie tylko jego, grzechem śmiertelnym:

„Kto będąc w zawieszeniu (*in suspensione*) wykonywa uroczyscie swoje obowiązki, obrządek święty, grzeszy śmiertelnie i ściąga na siebie niezdolność, chyba że się znajduje w konieczności ich wykonywania. Czyny jego wszakże są ważne, nawet w przedmiocie jurydykcyi,



wtedy gdy jest tolerowany. Wcale co innego byłoby z czynami jurydykcyi, gdyby był imiennie ogłoszony: byłyby żadne, wyjąwszy przypadek niezbędnej konieczności, gdyby nie było innego księdza dla rozgrzeszenia umierającego.”²¹

Suspensa nie jest tożsama z nieprawidłowością kanoniczną, gdyż ktoś będąc, jak np. ks. Natanek, regularnie wyświęcony, może w suspensę popaść. W długiej historii Kościoła bywało i tak, że ktoś znajdujący się faktycznie w stanie suspensy mógł nadal sprawować swoje czynności kapłańskie, także te podpadające pod przedmiot jurysdykcji jak spowiedź lub błogosławienie małżeństw.

Możliwość ta istniała wówczas, jeśli suspensa tego kapłana nie została podana do wiadomości publicznej, a przez co on sam był de facto tolerowany. Natomiast w przypadku „imiennego ogłoszenia” czyjejs suspensy jego czyny podpadające pod przedmiot jurysdykcji stają się, z wyjątkiem niebezpieczeństwa śmierci, nieważne.

Jednak nie tylko sprawowanie czynności kapłańskich w stanie nieregularności lub suspensy jest grzechem śmiertelnym danego kapłana, grzechem śmiertelnym jest także korzystanie z posługi zasuspendowanego kapłana przez wiernych. O tym, że kwalifikacja moralna tego czynu również po Soborze Watykańskim II nie uległa zmianie, dowodzą oficjalne komunikaty Kościoła w kwestii takich zasuspendowanych księży jak: ks. Natanek, ks. Lemańskim, ks. Kiersztyn i innych. W sprawie ks. Natanka Episkopat Polski oświadcza:



„Rada Stała, w oparciu o analizę sytuacji dotyczącej działalności suspendowanego ks. Piotra Natanka, stanowczo przestrzega katolików przed gromadzeniem się wokół jego osoby i popieraniem głoszonych przez niego idei. [...] Rada zwraca uwagę, że Msze św. sprawowane przez suspendowanego kapłana są niegodziwe i świętokradzkie, a udzielane rozgrzeszenia – nieważne.

[...] Osoby współpracujące z suspendowanym ks. Piotrem Natankiem przyczyniają się do rozłamu wspólnoty wierzących. Współdziałając w niszczeniu jedności Kościoła, popełniają grzech, z którego mają obowiązek oczyścić się w sakramencie pokuty. Warunkiem natomiast otrzymania rozgrzeszenia jest odstąpienie od wspierania rozłamu w Kościele i gotowość naprawienia wyrządzonego zła.”²²

Ponieważ zgodnie z nauką katolicką konieczność spowiedzi zachodzi jedynie przy grzechu ciężkim (KKK 1446), nie lekkim, dlatego przyjąć należy, iż także dzisiaj korzystanie z posługi duszpasterskiej zasuspendowanych księży jest grzechem śmiertelnym.²³

Ponieważ do popełnienia grzechu ciężkiego konieczna jest świadomość i dobrowolność (KKK 1857, 1859, 1860), toteż osoba korzystająca z takiej posługi musi przynajmniej ogólnie wiedzieć (1) czym suspensa jest, (2) dlaczego jest zabroniona oraz (3) być poinformowana o samym fakcie suspensy danego księdza. W związku z tym każda decyzja o suspensie podawana jest przez kompetentną władzę kościelną do wiadomości publicznej.

W świetle przedstawionej powyżej nauki stwierdzić trzeba, iż kapłani Bractwa popełniają, o ile czynią to świadomie i dobrowolnie, trzykrotny



„Dzieje grzechu” lub o tym, że Bractwo św. Piusa X nie jest ratunkiem Kościoła (9 z 22). | 6

grzech ciężki:

1. Przyjmując święcenia w stanie nieprawidłowości kanonicznej,
2. Korzystając z władzy święceń w stanie nieprawidłowości kanonicznej,
3. Udzielając posługi duszpasterskiej w stanie suspensy.

²⁰ Kard. Gousset, *Teologia moralna dla użytku plebanów i spowiedników*, T. 4, Warszawa 1858, 372-373.





„Dzieje grzechu” lub o tym, że Bractwo św. Piusa X nie jest ratunkiem Kościoła (9 z 22). | 7

Chcesz czytać wszystko?

Wykup abonament.



„Dzieje grzechu” lub o tym, że Bractwo św. Piusa X nie jest ratunkiem Kościoła (9 z 22). | 8





„Dzieje grzechu” lub o tym, że Bractwo św. Piusa X nie jest ratunkiem Kościoła (9 z 22). | 10



Kartą, paypalem lub bezpośrednim przelewem.

Datki

²¹ Gousset, dz. cyt., 365.

²² Całość oświadczenia pod
http://episkopat.pl/struktura_kep/rada_stala/4645.1,Oswiadczenie_Rady_Stalej_Konferencji_Episkopatu_Polski_w_sprawie_ks_Piotra_Natanka_i_jego_zwolennikow.html



„Dzieje grzechu” lub o tym, że Bractwo św. Piusa X nie jest ratunkiem Kościoła (9 z 22). | 11

http://archidiecezja.lodz.pl/new/?news_id=409e8bc1743db43d404e4496e87b53e3

/wotiw/



„Dzieje grzechu” lub o tym, że Bractwo św. Piusa X nie jest ratunkiem Kościoła (9 z 22). | 12



Tradycja i Wiara



"Dzieje grzechu"
lub Bractwo św. Piusa X nie jest
ratunkiem Kościoła

Rozprawa ascetyczno-kanoniczno- moralna



„Dzieje grzechu” lub o tym, że Bractwo św. Piusa X nie jest ratunkiem Kościoła (9 z 22). | 13



„Dzieje grzechu” lub o tym, że Bractwo św. Piusa X nie jest ratunkiem Kościoła (9 z 22). | 14

Reklama własna: Odwiedź nasz [sklepik online!](#)

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!



Jesli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

„Dzieje grzechu” lub o tym, że Bractwo św. Piusa X nie jest ratunkiem Kościoła (9 z 22). | 15